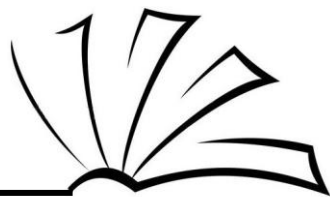

*Серія «Лауреати
літературних премій»*

Іван Малкович

Лауреат Шевченківської премії-2017

Бібліографічний список

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
Відділ наукової інформації та бібліографії**

Серія: Лауреати літературних премій

**Іван Малкович – лауреат
Шевченківської премії-2017**

Бібліографічний список

м. Запоріжжя
2017

УДК 016:821.161.2
ББК 91.9:83.3(4=Укр)6
М18

М18 **Іван Малкович – лауреат Шевченківської премії–2017 :**
бібліографічний список / КЗ «ЗОУНБ» ЗОР, Відділ наукової
інформації та бібліографії ; [уклад. М. Маслової]. –
Запоріжжя : [ЗОУНБ], 2017. – 26 с. – (Лауреати
літературних премій).

«Щастя — це повнота світу, внутрішній лад»

Іван Малкович

Іван Антонович Малкович - поет, видавець, директор видавництва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», лауреат Національної премії ім. Т. Г. Шевченка.

Народився 10 травня 1961 року в селі Нижній Березів Косівського району Івано-Франківської області в селянській родині Антона та Юлії Малковичів. Батько працював будівельником, у юнацькі роки – шахтарем, але більш за все йому подобалось бджолярство. А ще мав захоплення – виступав на сцені місцевого театру разом із дружиною. Маленький Іван теж був задіяний у виставі «Фараони» Олексія Коломійця, з якою театр об'їздив усі довколишні села. Театр і зараз працює, а опікується ним рідна сестра Івана. На культурне виховання Івана також істотно вплинув його дядько Петро Арсенич – історик і радянський дисидент.

З ранніх літ хлопчик захоплювався грою троїстих музик, а голос скрипки одного із них – Киселейчука, здавався хлопцю неповторним і найкращим з-поміж усіх музичних інструментів. На подальшу долю хлопця вплинула ще й така подія, про яку згадує сам Малкович: «Син відомого дисидента Валентина Мороза, який із батьком перебував якимось у нас, цілими днями цигикав на скрипці, і, видно, це моїм батькам страшенно подобалось, на відміну від мене, тому мене також віддали до музичної школи... Але в десять років я вже написав свою першу пісню, в одинадцять – керував невеличким дитячим хором» [61, с. 53]. Після закінчення середньої школи у 1976 році вступив на скрипкове відділення Івано-Франківського музичного училища ім. Д. Січинського, але після його закінчення професійним скрипалем так і не став.

Вищу освіту здобув, закінчивши філологічний факультет Київського університету імені Тараса Шевченка. Після отримання диплому філолога-україніста у 1985 році кілька місяців викладав українську мову та літературу в сільській школі на Київщині.

Деякий час працював у редакціях видавництв: «Веселка» (1986-1987), де, за словами майбутнього видавця, «пройшов гарну видавничу школу, чудово вишколився в дитячій літературі» [73,

с. 18]; «Молодь» (1987-1991), в якому професійно зростав поряд з Ігорем Римаруком, Василем Герасим'юком під керівництвом Любові Голоти; дитячого журналу «Соняшник» (1991-1992); а також був головним редактором дитячих програм студії «Укртелефільм» (1992). Саме цей досвід привів Малковича до створення власного видавництва у 1992 році (на початках виключно дитячого) «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», директором якого працює і понині.

Воно було першим серед дитячих видавництв України, яке почало творити зовсім нову українську дитячу книжку: на високому художньому й мовному рівні, прекрасно оформлену, на якісному папері. Іван Малкович дуже ретельно підходив і підходить до відбору книг, які будуть друкуватися у видавництві. Свою редакційну політику ще на початку діяльності сформулював так: «Українська книжка має бути найкращою».

Книгою, з якої Іван Малкович вирішив розпочати кар'єру видавця, стала азбука - «Українська абетка», на створення якої надихнув його підростаючий син Тарас. «Вона повинна була починатися не з «акули», не з «автобуса» чи «акваріума» - я хотів почати з «ангела», - згадує Малкович [99, с. 15]. Потім це видання вдосконалювалось та перевидавалось безліч разів. Слідом виходить збірка «Улюблені вірші», яку Спілка письменників України визнала кращою книжкою 1994 року, та багато-багато інших. Відзначимо, що деякі книжки видаються багато років - це так звані лонг-селери, прикладом яких може слугувати тритомник «100 казок» - над першим томом видавництво працювало аж вісім років. Ідеальною дитячою книжкою Іван Малкович вважає «Снігову королеву», проілюстровану Владиславом Єрком. З 2008 року починає видавати «дорослу літературу». Наразі до 100-річчя створення УНР у черзі дві книги з історії України – Кирила Галушка та Олександра Палія [73, с. 18].

Видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» - справа усього життя Івана Малковича – це найстарше дитяче видавництво, засноване в незалежній Україні, на рахунку якого нині більше сотні різноманітних, чудово ілюстрованих дитячих книжок українською мовою, загальний наклад яких – понад чотири мільйони. Права на видання його книжок купили 22 країни світу,

серед яких США, Велика Британія, Австралія, Південна Корея. Принципово видавництво ніколи і нічого не видає російською мовою, але щороку має 40-50 тисяч нових читачів, які прилучаються до української мови [73, с. 18].

Іван Малкович – не просто головна людина у видавництві, і не просто людина книги, генератор ідей та головний втілювач неймовірних задумок, він ще й Поет.

Вірші талановитий хлопчина почав писати ще в шкільному віці. Приходив до редакції обласної молодіжної газети, несміливо відчиняв двері й тихо казав: "А я вірш приніс... Написалося!". Навчаючись на першому курсі університету почав відвідувати літературну студію Володимира Забаштанського. Свої перші дорослі вірші опублікував у газеті «Літературна Україна» 6 січня 1981 року (із вступним словом Дмитра Павличка), а декілька місяців потому став переможцем поетичного турніру на Всеукраїнському творчому семінарі в Ірпені. Друкувався в журналах «Київ», «Жовтень», «Дніпро», літературному альманасі «Вітрила».

Легенди й казки гір, таємничі вірування предків, безперечно, наклали відбиток на світогляд юного поета. Це засвідчує перша книжка його лірики - "Білий камінь" (1984), головними героями якої були чугайстри, мольфари та інші персонажі гуцульських міфів. Високохудожня книжка віршів молодого поета припала до серця багатьом шанувальникам слова. Ця збірка водночас була збіркою-біографією, збіркою-освідченням і збіркою-надією. Публікацію цієї книги відстоювала легендарна українська поетеса Ліна Костенко, а молодого поета у видавничій рецензії назвала «найніжнішою скрипкою української поезії». «Ліна Василівна, - згадує Малкович, - підтримувала мене, стежила за моїми публікаціями, радила, як реагувати на ті чи ті рецензії... У нас і понині доволі приязні стосунки...» [64, с. 7].

Ретроспективно поновлюючи творчу біографію поета, літературний критик Кость Москалець писав: «Якби Маленький Принц із казки Екзюпері писав вірші, то, можливо, вони були б точнісінько такими за настроєм і тоном, як ранні вірші Малковича» [93, с. 6]. Потім Іван Малкович високо оцінить увагу до його творчості саме цього дослідника поезії: «...його

підтримка була для мене надважливою у ті роки, коли і не писалося, і не хотілося...» [73, с. 18].

Наступна збірка «Ключ» (1988) підтвердила з усією очевидністю думку, висловлену Олександром Потебнею, що поезія – явище мови, або особлива форма вислову, звернена до кого-небудь і містить щось таке, що стосується як мовця, так і слухача, причому останньому мовець приписує ті самі якості, які має в собі самому, мабуть, тому, що людська особистість здатна на безмежний поділ і наш словесний вислів - частина нас [42, с. 71].

Згодом побачили світ поетичні збірки: «Вірші» (1992); «Із янголом на плечі» (1997) – відзначена кількома літературними преміями, зокрема премією «Благовіст»; «Вірші на зиму» (2006); «Все поруч» (2010) - стала одним із переможців книжкового конкурсу Форуму видавців у Львові-2010; «Подорожник» (2013) та «Подорожник з новими віршами» (2016) – відзначена Національною премією ім. Т. Г. Шевченка.

Лірика Івана Малковича з роками стає все більш афористичною та художньо досконалою. Його вірші, як живі істоти, входять у коло нашого життя; вони то вчать, то кличуть, то благословляють; серед них є ангели-охоронці, мудрі провідники, спокусники-демони й милі друзі. Його ліричні герої - мудрі й тонкі натури, які усвідомлюють, наскільки нетривкий наш світ, а тому глибоко вірять у Бога і в те, що в кожній особі закладено дуже багато хорошого, світлого, і, тільки розвиваючи кращі людські риси, ми порятуємо планету від катастрофи. Івана Малковича по праву вважають одним із найкращих сучасних вітчизняних поетів.

Його остання поетична збірка «Подорожник з новими віршами» (2016) значно розширила тематичну палітру творчості та розмаїтість образів. У нотатках про цю книгу Михайло Слабошпицький зазначив: «Мені важко було уявити, як Малкович напише – якщо він узагалі візьметься про це писати, бо ж, здається, це зовсім не його тема і не його матеріал – про події Майдану й війни. Малкович із його янголами у віршах, із здебільшого ніжно тендітними словами, із естетством, що має національне забарвлення – і раптом дими, кров, смерть» [93, с. 6].

У цих поезіях Малкович одходить од менторів своєї молодості Антонича і Рільке, і стає ближче до тих, від кого він перебував на далекій відстані: Тичини, Плужника. Вірші останніх літ із «Подорожника» виразно це підтверджують. «Малковичева поезія, - продовжує Слабошпицький, - має дивну здатність: що більше її читаєш, то більше й більше починаєш відчувати, що ці вірші написані не «взагалі», а – саме для тебе».

Твори поета входять до літературних антологій, хрестоматій, шкільних підручників; перекладені англійською, німецькою, італійською, російською, польською, литовською, грузинською та іншими мовами.

Іван Малкович - редактор, упорядник, автор та перекладач кількох десятків книжок для дітей. Він є співавтором українського перекладу усіх частин «Гаррі Поттера», і цей переклад фахівці вважають кращим від російського. Вірші поета покладені на музику Марічкою Бурмакою, Віктором Морозовим, Тарасом Чубасем та іншими композиторами і виконавцями. Рядками з його поезій називають вечори, за його сценаріями проводять свято Святого Миколая. А на Різдво і Старий Новий рік він сам ходить із вертепом та Маланкою.

Ось як написав про Івана Малковича Дмитро Павличко: «...Він має музичну освіту, що благодатно відбивається на його творах. Літературними вчителями цього автора можна назвати Євгена Плужника та Богдана-Ігора Антонича. Але, приглянувшись уважніше до його поезії, побачимо, що в нього є третій і, можливо, найголовніший наставник - Павло Тичина. Вчитися для Івана Малковича - як, зрештою, для кожного справжнього митця, - не значить наслідувати у письмі, а бути подібним лише у світовідчужанні, в жаданні певної естетичної досконалості... Але ж це поет, цілком своєрідний, справдешній. Його варто знати вже хоч би за те, що він в жодному слові своєму не покривив почуттям, що він дуже цільний у тому настрої, котрий можемо назвати уболінням за добротою, лагідністю життя, що він у кожному образі являє свіжість і вишуканість...» [52].

Досягнення Івана Малковича у літературно-видавничій справі визнані українською спільнотою: він - перший лауреат

премії літературного угруповання «Бу-Ба-Бу» за найкращий вірш року (1988); найкращий директор видавництва в Україні – на Форумі видавців у Львові-2004; кавалер міжнародного Ордена Усмішки (2004); він - серед «Топ-100 найвпливовіших людей України» (2004, 2008, 2009) та «Людина десятиліття» (2012) за рейтингами журналу «Кореспондент»; видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» разом з компанією «Київстар» та іншими увійшло до п'ятірки рейтингу «Компанії, які надихають» журналу «Компаньйон» (2012) та отримало 2 відзнаки всеукраїнського рейтингу «Книга року» (2017) тощо.

Іван Малкович має державні нагороди: орден «За заслуги» III ст. (2009), почесну грамоту Кабінету Міністрів України (2000). У 2017 році отримав Національну премію України імені Тараса Шевченка у номінації «Література, публіцистика, журналістика» за книгу поезій «Подорожник з новими віршами». Вже після нагородження в одному із інтерв'ю поет зізнався: «Ніколи не сподівався, що коли-небудь отримую її, адже свого часу тричі відмовлявся від висунення. А тепер ось отримую купу привітань, і це дуже приємно. Як сказав мені по телефону Юрій Андрухович, певним чином справедливість відновлено, бо я як видавець майже затінив себе-поета» [73, с. 19].

Наразі живе і працює в Києві, одружений зі скрипалькою Яриною Антків, має двох синів - Тараса та Гордія.

Отже, Іван Малкович як поет та громадянин реалізує себе багатогранно і щедро - вся його діяльність сповнена послідовною і безперервною творчою працею для України.

Твори

1. Білий камінь : поезії / Іван Малкович. – К. : Молодь, 1984. – 71 с.*
2. Буколіка з євшаном ; Вечірня (гусяча) буколіка : [поезії] / Іван Малкович // Дніпро. – 2011. - № 8. – С. 104-105.*
3. Від Ангела до Янгола : поезії / Іван Малкович // Київ. – 2016. - № 3/4. – С. 58-64.*
4. Вірші / Іван Малкович. - Київ : Укр. письменник, 1992. - 106, [4] с.
5. [Вірші] / Іван Малкович // Біла книга кохання. Антологія української еротичної поезії / упоряд.: Івана Лучука, Вікторії Стах. – Тернопіль : Богдан, [2008]. – С. 137-139.*
6. [Вірші] / І. Малкович // Десять українських поетів. – К., 1995. – С. 69-75. – (Антологія сучасної поезії).*
7. [Вірші] / Іван Малкович // Дивоовид. Антологія української поезії ХХ століття / упоряд. Івана Лучука. – Тернопіль : Богдан, [2007]. – С. 644-650. – Зміст: Дитинство трьох ; Правітри: Прабог ; Житіє часника та ін.*
8. [Вірші] / Іван Малкович // Літургія кохання. Антологія української любовної лірики кінця ХІХ - початку ХХІ століття / упоряд. Івана Лучука (на основі антології "Оріон золотий" в упоряд. Володимира Лучука). – Тернопіль : Богдан, [2008]. – С. 508-512.*
9. [Вірші] / Іван Малкович // Свого не цурайтесь. Твори українських письменників про рідну мову : антологія / упоряд. Володимира Лучука ; за ред. Івана Лучука. – Тернопіль : Богдан. – С. 845-846. – Зміст: Напучування ; Вшанування старовинних мотивів.*
10. [Вірші] / Іван Малкович // Сновиди. Сни українських письменників / упоряд. Тарас Малкович. – [К.] : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, [2010]. – С. 206-211. - Є біогр. відомості.*
11. [Вірші] / Іван Малкович // Українське слово : хрестоматія української літератури та критики ХХ ст. : в 4 кн. – К. : Аконіт, 2001. – Кн. 4. – С. 420-427.*
12. [Вірші] / Іван Малкович // Сучасність. – 1992. - № 2. – С. 7-10. – Зміст: Український південь ; Кубанщина ; Таврія та ін.*

13. Вірші на зиму / І. Малкович. - К. : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2006. - 200 с. - (Серія «А-ба-ба-га-ла-ма-га. Поезія»).
14. Вірші на зиму. Зі ще/вже недописаної книги / Іван Малкович // Березіль. – 2007. - № 5/6. – С. 124-126. – Зміст: «В грудні...» ; «Щастя...», «Так дозріває кров, так альпіністи зросту...» ; «Зима – то вітчизна руки...».*
15. Все поруч : вибр. вірші, переклади, есеї, інтерв'ю / Іван Малкович. - К. : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2010. - 335 с.
16. Все поруч : вибр. вірші, переклади, есеї, інтерв'ю / Іван Малкович. - Вид. 2-ге, допов. - К. : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2011. - 366 с.
17. Вшанування старовинних мотивів. Анестезія. «Є вірш у Безруча, де хлоп...» : [вірші] / Іван Малкович ; вступ. слово В. Дяченка // Прапор. – 1990. - № 6. – С. 8-10.*
18. Життя : [поезії] / Іван Малкович // Перевал. – 1992. - № 1. – С. 12. – Зміст: Хор ; Житіє часника ; Український Південь та ін.*
19. З нічних молитов : [поезія] / Іван Малкович // Укр. мова і літ. в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2005. - № 5. – С. 114-118. – Зміст: Із янголом на плечі ; Антигрудень ; З нічних молитов та ін.*
20. Золотий павучок : різдвяна історія / І. Малкович ; худож. К. Штанко. — К. : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, [1997]. — [29] с.
21. Золотий павучок : різдвяна історія / Іван Малкович ; худож. Катерина Штанко. - 3-тє вид. - Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2015. - [23] с.
22. Із книги віршів «Із Янголом на плечі» / І. Малкович // Сучасність. – 1994. - № 1. – С. 48-53.*
23. Із янголом на плечі : вірші / І. Малкович. — [К.] : Поет. агенція «Княжів», [1997]. — 149, [1] с.
24. Їде вояк морквяний : літературна версія пісеньки, записаної Оленою Пчілкою / І. Малкович ; худож. С. Павленко. - К. : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 1993. - 12 с.
25. Ключ : вірші / Іван Малкович ; [худож. С. Білявська]. – К. : Молодь, 1988. – 87 с. : іл.*

26. Подорожник : вибр. вірші / Іван Малкович. - К. : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2013. - 239 с. - (Українська поетична антологія).
27. Подорожник : з новими віршами / Іван Малкович ; [авт. післямови К. Москалець]. - Вид. 2-ге, допов. - Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2016. - 287 с. - (Українська поетична антологія).
28. [Поезії] [Електронний ресурс] / Іван Малкович // Клуб Поезії : сайт. – Режим доступу: <http://www.poetryclub.com.ua/metrs.php?id=18&type=tvorch>. – Назва з екрана.
29. Різдвяна рукавичка : укр. нар. казка з продовж. : [для малят від 2 до 12] / розповів Іван Малкович ; худож. Кость Лавро. - 4-те вид. - Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2016. - [26] с.

Література про творчість

30. Про присудження Національної премії України імені Тараса Шевченка [2017 року] : Указ Президента України від 6 берез. 2017 р. № 55 : [в галузі літератури Малковичу І. А., поетові - за книгу поезій «Подорожник з новими вершами»] // Голос України. – 2017. – 10 берез. (№ 44). – С. 2.*
31. Агеєва В. Іван Малкович: людина з янголом на плечі : [про укр. поета, лауреата Шевченків. премії з літ. 2017 р. І. Малковича] / Віра Агеєва // BBC Україна : сайт. – Режим доступу: <http://www.bbc.com/ukrainian/blogs-39042317>. – Назва з екрана.
32. Анісімова Н. «...В Україні Україну не знайду ніяк»: деміфологізація історії і розбудова національних міфів у поетичному світі Івана Малковича / Ніна Анісімова // Дивослово. – 2009. - № 10. – С. 61-64.*
33. Анісімова Н. «...Й театрик цих смішних трагедій...»: художня модель театралізованого світу в поезії Івана Малковича / Ніна Анісімова // Слово і час. - 2009. - № 7. - С. 37-50.*
34. Анісімова Н. П. Модернізована версія казкових мотивів та образів у ліриці Івана Малковича / Н. П. Анісімова // «У тридев'ятому царстві»: феномен казки в літературі,

- фольклорі і медіа : матеріали Міжнар. наук. конф. (25–26 верес. 2014 р.) : зб. / [ред.-упоряд. С. С. Журавльова]. – Бердянськ, 2014. – С. 12–14.
35. Анисимова Н. П. Основные приемы и принципы литературной театральности в украинском поэтическом дискурсе генерации 80-х гг. XX в.: теоретический аспект [Электронный ресурс] : [в т. ч. в лирике И. Малковича] / Н. П. Анисимова // Социосфера. – 2012. – № 4. – С. 56–60. – Режим доступа: http://www.sociosfera.com/files/conference/2012/Sociosfera_4-12/56-60_n_p_anisimova.pdf
 36. Анісімова Н. П. Поетичний театр абсурду Івана Малковича / Н. П. Анісімова // Актуальні проблеми слов'янської філології : міжвуз. зб. наук. ст. / [відп. ред. В. А. Зарва]. – К. : Освіта України, 2008. – Вип. XIX: Лінгвістика і літературознавство. – С. 115–123.
 37. Анісімова Н. «Сад різдвяний» у поезії Івана Малковича: художня трансформація вертепної традиції / Ніна Анісімова // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. - 2009. - № 2. - С. 7-10. - Бібліогр.: 9 назв.*
 38. Анісімова Н. П. Театралізована модель світу у поезії Івана Малковича з фольклорно-міфологічними мотивами / Н. П. Анісімова // Актуальні проблеми слов'янської філології. Серія: Лінгвістика і літературознавство. – 2010. – Вип. 23, ч. 2. – С. 36-47. – Бібліогр.: с. 46.
 39. Бондаренко А. Художнє мово мислення філософських поезій Івана Малковича / А. Бондаренко // Дивослово. – 2004. - № 2. – С. 26-28.*
 40. Гриб В. Іван Малкович – поет, перекладач і видавець / Валентина Гриб // Школа юного вченого. – 2011. - № 3/4. – С. 41-42.*
 41. Гризун А. Сугестивний живопис у теоретичних контурах і дефініціях : [у т. ч. згадується поезія Івана Малковича] // Поезія багатозначних підтекстів (українська сугестивна лірика XX століття) : монографія / Анатолій Гризун. – Суми : Унів. кн., 2011. – С. 269-283.*

42. Гришин-Грищук І. Виміри в загальному дискурсі: штрихи до творчого портрета Івана Малковича / І. Гришин-Грищук // Слово і час. – 1995. - № 11/12. – С. 71-73.*
43. Даниленко В. Г. Архетип раю : [у т. ч. згадується творчість Івана Малковича] // Лісоруб у пустелі. Письменник і літературний процес / В. Г. Даниленко. – К. : Академвидав, 2008. – С. 138-149.*
44. Зьобро О. Іван Малкович: «Мені бракує простих українських анекдотів» : [про презентацію кн. Івана Малковича «Все поруч»] / Оксана Зьобро // Високий замок. - 2010. – 12 жовт. – С. 6.
45. Ільницький М. М. Перегук через покоління : [у т. ч. згадується творчість Івана Малковича] // На перехрестях віку : у 3 кн. / Микола Ільницький. – К. : Києво-Могил. акад., 2008. – Кн. 1. – С. 271-296.*
46. Кавецька Л. Робота вчителя та учнів з чинними підручниками під час вивчення творчості Івана Малковича / Л. Кавецька // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. - 2014. - № 10. - С. 18-22. - Бібліогр.: 8 назв.*
47. Князенко О. Поезія на зиму веде весну / О. Князенко // Книжк. клуб плюс. – 2007. - № 7/8. – С. 34-35. – Рец. на кн.: Вірші на зиму / Іван Малкович. – К. : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2006.*
48. Коломієць Л. В. Лукашеві переклади жартівливих віршів Льюїса Керрола в редакції І. Малковича й зіставленні з новими перекладами В. Корнієнка до 95-річчя Миколи Лукаша / Л. В. Коломієць // Наук. вісн. ХДУ. Серія: Перекладознавство та міжкультурна комунікація. - 2016. - Вип. 1. - С. 11-18. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvxdupmk_2016_1_4
49. Конончук Н. Ейдетика у навчанні літератури : конспект уроку за твором Івана Малковича "Свічечка букви Ї". 8 клас / Н. Конончук // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. - 2012. - № 3. - С. 33-36. - Бібліогр.: 7 назв.*
50. Малкович Іван Антонович [Електронний ресурс] // Вікіпедія. Вільна енциклопедія : сайт. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Малкович_Іван_Антонович

51. Іван Малкович [Електронний ресурс] // А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА. Видавництво Івана Малковича : сайт. – Режим доступу: http://ababahalamaha.com.ua/uk/Малкович_Іван. - Назва з екрана.
52. Іван Малкович [Електронний ресурс] // Українська література : сайт. – Режим доступу: <http://www.ukrlit.vn.ua/biography/malkovich.html>. - Назва з екрана.
53. Іван Антонович Малкович [Електронний ресурс] // Українська література. Електронна бібліотека - Все для вивчення укр. літ. : сайт. – Режим доступу: <http://ukrclassic.com.ua/katalog/m/malkovich-ivan/1505-ivan-malkovich-biografiya>. - Назва з екрана.
54. Іван Малкович : [творчість] // Усі українські поети / упоряд.: Ю. І. Хізова, В. В. Щоголева. – Харків : Торсінг плюс, 2008. – С. 164-169.*
55. Малкович І. Аби діти пишались, що вони українці... : [бесіда з поетом Іваном Малковичем / провів Анатолій Лучка] // Демократ. Україна. – 2005. – 26 січ. (№ 12). – С. 10.*
56. Малкович І. «Верность в нашем третьем тысячелетии становится все более эфемерной» : [інтерв'ю с Іваном Малковичем / провела Марина Ситник] // Зеркало недели. – 2003. – 27 сент.-3 окт. (№ 37). – С. 22.*
57. Малкович І. «Війна потребує художнього осмислення» : [поет і видавець Іван Малкович про тенденції на ринку літератури та допомогу армії / записала Валентина Олійник] // День. – 2014. – 19-20 груд. (№ 239/240). – С. 23.*
58. Малкович І. «Добро — це коли від твоєї присутності на цьому світі добре і тобі, і людям» : [на вопросы анкеты «Фактов» отвечает Іван Малкович] // Факты и комментарии. – 2011. - 29 апр. (№ 78). – С. 4.*
59. Малкович І. «Досі я був, наче в поетичній шапці-невидимці» : [інтерв'ю з Іваном Малковичем, лауреатом Шевченківської премії з літератури – про своє ставлення до нагороди і культурну політику як інструмент внутрішньої інтеграції /

- провела Любов Якимчук] // День. – 2017. – 10-11 берез. (№ 41/42). – С. 30-31.*
60. Малкович І. Іван Малкович розповів про те, чим живе і що хвилює [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменником Іваном Малковичем / розмовляла Віталія Козменко] // Погляд : сайт. – Режим доступу: <https://pogliad.ua/news/chernivtsi/ivan-malkovich-rozpoviv-pro-te-chim-zhive-i-scho-hvilyue-214008>. – Назва з екрана.
61. Малкович І. Із янголом на плечі : [інтерв'ю з Іваном Малковичем / записала Олена Кириченко] // Женский журн. – 2006. - № 6. – С. 50-58.*
62. Малкович І. «Іноді мені затишніше залишати вірші в собі» [інтерв'ю з Іваном Малковичем / записала Алла Миколаєнко] // Укр. літ. газ. – 2011. - 14 листоп. (№ 22).
63. Малкович І. «“Кліпове” миготіння сучасного життя не сприяє поезії» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменником І. Малковичем / провела Людмила Таран] // ЛітАкцент : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2012/01/19/ivan-malkovych-klipove-myhotinnja-suchasnoho-zhyttja-ne-spryaje-poeziji/>. – Назва з екрана.
64. Малкович І. Книжки наші Президент має, але ще важливіше що їх мають його діти : [інтерв'ю з письменником та видавцем І. Малковичем / записав Павло Вольвач] // Сучасність. – 2009. - № 7. – С. 3-11.*
65. Малкович І. «Коли нація розмивається культурним секонд-хендом, хочеться радикальних дій» : [бесіда з директором дит. вид-ва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» Іваном Малковичем / розмовляла Оксана Зьобро] // Високий замок. – 2010. – 22-24 жовт. – С. 9.
66. Малкович І. «Люблю тебе впізнавати на всіх картах світу...» : [бесіда з директором дит. вид-ва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» Іваном Малковичем / записала Марія Кучеренко] // Слово Просвіти. – 2010. – 11-17 листоп. (№ 45). – С. 10-11.*
67. Малкович І. «Людство може потонути в літературному мотлоху» : [бесіда з Іваном Малковичем про сучас. стан

- книговидавництва / провів Костянтин Ніколаєв] // Народна армія. – 2014. – 17-22 верес (№ 11). – С. 18.*
68. Малкович І. «Мені не все одно що продавати - труси чи книжки» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю письменника Івана Малковича / провела Анна Яценко] // УНІАН : сайт. – Режим доступу: <https://www.unian.ua/society/176861-ivan-malkovich-meni-ne-vse-odno-scho-prodavati-trusi-chi-knijki.html>. – Назва з екрана.
69. Малкович І. «Мені потрібно 30 життів, щоб прочитати все, що мене просять» [Електронний ресурс] : [Іван Малкович розповідає про музику, спорт, літературу і про сучасне книговидання в Україні] // 24 канал : сайт. – Електрон. відеодані. – Режим доступу: http://24tv.ua/ivan_malkovich_meni_potribno_30_zhittiv_shho_prochitati_vse_shho_mene_prosyat_n338872. – Назва з екрана.
70. Малкович І. «Мне еще не было 10 лет, когда появилась моя первая книжка...» : [інтерв'ю с Іваном Малковичем / записала Ірина Тумаркіна] // Факты и комментарии. – 2011. – 13 мая (№ 83). – С. 21-22.*
71. Малкович І. «Мои книги привлекательнее, чем я» [Электронный ресурс] : [інтерв'ю с поетом Іваном Малковичем / записала Ірина Пролыгіна] // А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА : сайт. – Режим доступу: http://ababahalamaha.com.ua/uk/«Мои_книги_привлекательнее_е_чем_я»,_Хорошие_новости,_20.02.2009. – Загл. с екрана.
72. Малкович І. «Найбільше зло для України – тотальне засилля «матрьощенків» : [розмова з видавцем Іваном Малковичем / спілкувалися Олег Вергеліс, Катерина Константинова] // Дзеркало тижня. – 2011. – 2-8 лип. (№ 24). – С. 1, 10.*
73. Малкович І. «Немає критики» : [Іван Малкович – про критику, заздрість та улюблені книжки / записала Галина Гірак] // Аргументы и факты в Украине. – 2017. – 1-7 марта (№ 9). – С. 18.*
74. Малкович І. «Обіги на книжковому ринку порівняно із минулим роком зменшилися на 30-35%» : [розмова з директором вид-ва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» Іваном

- Малковичем / підгот. Ірина Демко] // Хрещатик. – 2009. – 3 лют. – С. 11.
75. Малкович І. Поет-депутат – це звучить мертвотно : [бесіда з поетом, який став кандидатом у депутати від блоку Пора-ПРП] // Час. – 2006. - № 4. – С. 8.*
76. Малкович І. «Садівник, рятуючи сад, рятує сам себе» : [ліричне інтерв'ю за 5 хвилин до 50 з Іваном Малковичем / записала Валентина Клименко] // Україна молода. – 2011. – 6-7 трав. (№ 75/76). – С. 20-21.*
77. Малкович І. «Табачник – один із найбільших лиходіїв в українській культурі» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю поета Івана Малковича в ефірі «Радіо Свобода» / провела Ірина Штогрін] // Радіо Свобода : сайт. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/a/24549889.html>. – Назва з екрана.
78. Малкович І. «У мові не так багато слів. Головне – те, як ти їх вимовиш» : [інтерв'ю з Іваном Малковичем / розмовляла Тетяна Терещенкова] // Березіль. – 2007. - № 5/6. – С. 119-123.*
79. Малкович І. «У нас дома в трьох тайниках хранились запрещенные книги» [Электронный ресурс] : [интервью И. Малковича / записала Ольга Унгурян] // А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА : сайт. – Режим доступа: http://ababahalamaha.com.ua/uk/«У_нас_дома_в_трех_тайниках_хранились_запрещенные_книги». – Загл. с екрана.
80. Малкович І. «Українці – різдвяні люди» : [інтерв'ю з директором вид-ва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» Іваном Малковичем / розмовляв Іван Коцарев] // День. – 2010. – 30-31 груд. (№ 241/242). – С. 31.*
81. Малкович І. Шевченківський лауреат Іван Малкович про премію і вірші, які не вивірюються : [інтерв'ю з Іваном Малковичем / провела Людмила Ваннек] // Радіо Свобода : сайт. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/a/28323399.html>. – Назва з екрана.
82. Малкович І. Я покладаю великі надії на людей, які вирости на наших книжках : [спілкування Івана Малковича і

- учасників «Літньої школи журналістики «Дня» Марти Ковальчук та Іванни Скуби] // День. – 2012. – 27-28 лип. (№ 130/131). – С. 17, 19.*
83. Малкович І. «Я хвалько, але мій успіх не випадковий» : [бесіда з директором вид-ва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» Іваном Малковичем / провела Валентина Олійник] // Упр. компанією. – 2005. - № 6. – С. 10-16.*
84. Малкович І. «Як настане повнота часу – то все можливо» : [Електронний ресурс] : [бесіда з поетом Іваном Малковичем / провела Ірина Славінська] // Українська правда. Життя : сайт. – Режим доступу: <http://life.prawda.com.ua/society/2010/05/11/48242/>. – Назва з екрана.
85. Малкович І. «Якби я хотів, поет витіснив би в мені видавця...» : [бесіда з поетом Іваном Малковичем / розмовляла Оксана Зьобро] // Високий замок. – 2011. – 18 трав. – С. 11.
86. Москалець К. Вічно перша книга (творчий шлях Івана Малковича) [Електронний ресурс] / Костянтин Москалець // ЛітАкцент : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2011/04/22/vichno-persha-knyha-tvorchyj-shljah-ivana-malkovycha/>. – Назва з екрана.
87. Москалець К. Улюблені розкоші янголів / К. Москалець // Критика. – 2000. - № 6. – С. 18-21. – Рец. на кн.: Із янголом на плечі / І. Малкович. – К., 1997.*
88. Олійникова К. Г. Довгі хвилі культури: І. Малкович і Ш. Бодлер [Електронний ресурс] / К. Г. Олійникова // Наук. зап. Харків. нац. пед. ун-ту ім. Г. С. Сковороди. Серія: Літературознавство. - 2013. - Вип. 3. - С. 104-109. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzl_2013_3\(2\)_17](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzl_2013_3(2)_17)
89. Панцьо С. Прагматико-стилістичний потенціал складних слів у сучасному поетичному тексті [Електронний ресурс] : [у т. ч. аналіз «Із янголом на плечі» І. Малковича] / С. Панцьо, Л. Вакарюк // Гуманітарна освіта у технічних вищих навчальних закладах. - 2012. - Вип. 24. - С. 122-134. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/gotvnz_2012_24_14

90. Родик К. Читай книжки, що стали подією! Український книжковий «Оскар» фінішував : [серед переможців у двох рубриках XVII Всеукраїнського рейтингу «Книжка року'2016» - вид-во «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА»] / Костянтин Родик // Україна молода. – 2017. – 22 лют. (№ 23). – С. 12.*
91. Рябчук М. Прощання з янголами / М. Рябчук // Кур'єр Кривбасу. – 1997. - № 75/76. – С. 18-21. – Рец. на кн.: Із янголом на плечі / Іван Малкович. – К., 1997.
92. Свириденков Д. Україномовна книга – примарне існування : [за матеріалами бесіди з директором вид-ва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» Іваном Малковичем] / Денис Свириденко // Вільне слово. – 2013. – 22 січ. (№ 6). – С. 3.
93. Слабошпицький М. Дивна здатність універсалізму. Нотатки про книжку Івана Малковича «Подорожник з новими віршами» / М. Слабошпицький // Літ. Україна. – 2016. – 18 серп. (№ 31). – С. 6.*
94. Славінська І. Іван Малкович : [інтерв'ю] // 33 герої укрліт / Ірина Славінська. - Харків : Фоліо, 2011. - С. 218-231.*
95. Смирнов А. Детский угодник : [издатель Иван Малкович] / А. Смирнов // Корреспондент. – 2008. - № 12. – С. 32-35.*
96. Фасоля А. Вручити учневі ключі... від тексту : [розробка уроку за віршем Івана Малковича «Із янголом на плечі»] / А. Фасоля, Т. Остаповець // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. - 2015. - № 1. - С. 18-22.*
97. Шевченко Г. В. «Із янголом на плечі...» : [хід уроку, присвяченого творчості Івана Малковича] / Г. В. Шевченко // Все для вчителя. – 2010. - № 34/35. – С. 67.*
98. Шевченко Л. Робити все на «відмінно» : [про життєвий принцип Івана Малковича] / Ліна Шевченко // Україна молода. – 2015. – 12-13 черв. (№ 79). – С. 14.*
99. Школа Н. Поет і видавець: Івану Малковичу – 50 // Почат. освіта. – 2011. - № 19. – С. 15-16.*
100. Янкова О. А. Іван Малкович «Із янголом на плечі». 8 кл. : [конспект уроку] / О. А. Янкова // Вивчаємо укр. мову та літ. – 2014. - № 25/26. – С. 22-26.*

ВІРШІ

ІЗ ЯНГОЛОМ НА ПЛЕЧІ
Краєм світу, уночі,
При Господній при свічі
Хтось бредє собі самотньо
Із янголом на плечі.

Йде в ніде, в невороття,
Йде лелійно, як дитя,
І жене його у спину
Сірий маятник життя, —

Щоб не вештав уночі
При Господній при свічі,
Щоб по світі не тинявся
Із янголом на плечі.

Віє вітер вировий,
Виє Ірод моровий,
Маятник все дужче буха,
Стогне янгол ледь живий...

А він йде і йде, хоча
Вже й не дихає свіча,
Лиш вуста дрижать гарячі:
Янголе, не впадь з плеча.

ПОДОРОЖНИК
Стоїть при дорозі
хлопчатко в сорочці рваній:
— Я — подорожник,
прикладайте мене до рани.

Ідуть подорожні —
ніхто з них, ніхто з них не стане.
— Я — подорожник,
прикладайте мене до рани.

Враз — гальма завищали, і вовчим

оком сорочку прошито:
— Що тиняєшся, хлопче,
а. чи, може, набридло жити?

І крізь сміх, мов крізь ножі,
хлопчик блідо ворушить губами:
— Я ж... подорожник,
прикладайте мене до рани...

«ЗИМА – ТО ВІТЧИЗНА РУКИ...»

Зима — то вітчизна руки,
що з хлібом простягнута птасі;
то — ласка, то — вивільга в страсі;
то — ламінування ріки.

Та все — і ріку, і ту руку —
завіяло геть навкруги, —
ковтай тепер горлом, як цукор,
ці білі холодні сніги,

ці не-
 перевершені гості
гарячок, дітей і дахів...
Хай знов мені бродять крізь кості
низенькі вовки страхів,

хай риськають горлом промерзлим;
хай зіб'ють з моєї руки
простягнутий хліб і мене з ним
грудневі жандарми — граки, —

хай кров моя світиться в кризі
між рибками навскоси,
немов на обкладинці
 в книзі

не-
 баченої краси.

УКРАЇНСЬКИЙ ПІВДЕНЬ

Тут іще не вивітрився дух
кіммерійських срібел і куниць,
ще тягучий спокій не ущух
в цих струнких, величних молодиць.

Хіть землі невтолена й крута
в них струмує з дикістю ріки.
Глянь — хоробрих воїнів полки
дозрівають в їхніх животах.

Я вже знаю, що це за земля,
я вже знаю, що тут був за лад:
в цих жінках ще й досі промовля
ніжно-навісний матріархат.

НАМАРНІ ЛЮДИ

я ще один із тих що обманулись
і відізвавшись із копальні хромосомів
піддався легкодухо на життя

покинув рай імлавої копальні
де — мов жива роса — тріпоче купно
невидиме зерно людей
(у щільниках незримих)

прийшов — зацвів — зів'яв —
і шусть у землю
скрізь у землі

ледь глибше за картоплю
розлігся наголяса перед Вишнім
однаковісінський кістковий інвентар

(немов єдина на землі доцільність —
кістки вирощувати власні)

банальні ієрогліфи людей
мов сірнички дитячою рукою
поскладані

намарні люди котрих навіть Бог
не в змозі пригадати на обличчя

БУКОЛКА З ЄВШАНОМ

З гір - з гостини - вертають вони,
і лошиці несуть молодиць:
у жінок під серцями сини,
і лошата - в лошиць.

Будуть знову коні й мужі
однакові бачити сни,
будуть гризти ночей коржі
й нюхати євшани.

Будуть гнати скажено овець,
вірних травити псів,
що каганчиками язиків
світять шлях
навпростець.

Западуться сімсот стежин,
ззайчатіють вовки,
як легітимуть до дружин
коні і пастухи.

У хатках, що присипав сніг,
у стаєньках -
 стократ
цілуватимуть риси свої
у синів і лошат.

Іван Малкович

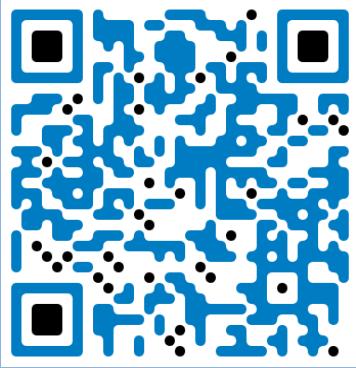
Іван Малкович – лауреат Шевченківської премії-2017

Бібліографічний список

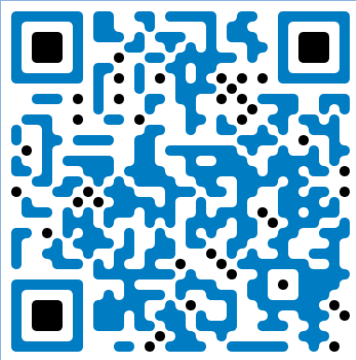
Укладач *М. Маслова*
Редактор *Т. Пішванова*
Комп'ютерна верстка *Г. Мацієвська*
Відповідальна за випуск *О. Волкова*

Наклад 35 прим.
Віддруковано у Запорізькій ОУНБ
просп. Соборний, 142, Запоріжжя, 69095

Відділ наукової інформації та бібліографії
Телефон: 787-53-57
Ел. пошта: bibliograf.zounb@ukr.net, bibliograf@zounb.zp.ua

**facebook.com/
bibliograf.zounb**

**youtube.com/
bibliogrzounb**